

นตถิ สันติ ปรั้ง สุขัง

สุขอื่นใดยิ่งกว่าความสงบไม่มี
ก็คือ “ใจ” นั้นแหละสงบ

ความฟุ้งซ่านวุ่นวายจนถึงกับเป็นผลมหันตทุกข์ขึ้นมา
ก็คือ “ใจ” นั้นแหละเป็นตัวสำคัญ มันมียาพิษอยู่ในนั้น
ฉะนั้นจึงให้พยายามกำจัดยาพิษนี้ออก
ด้วยการประกอบความพากเพียร
อย่าเห็นสิ่งอื่นใดว่าเป็นสาระสำคัญยิ่งกว่า ..

ถ้าไม่ตั้งใจอุตสาหะพยายามตะเกียกตะกายจะไม่มีวันพ้นไปได้นะ
เราอย่าเข้าใจว่าจิตนี้มีวันมีคืนมีปีมีเดือนมีสิ้นมีสุดโดยไม่ต้องชำระสะสางกัน
เพราะเมื่อไม่มีธรรมเป็นเครื่องชำระ มันก็มีกิเลสฝังจมอยู่นั้น
แล้วมันจะพาให้โลกนี้สิ้นสุดไปที่ไหนได้

เรื่องของกิเลสก็เคยพูดแล้วว่าเหมือนมดแดงไต่ขอบตั้ง
วกไปเวียนมาอยู่อย่างนี้ ของเก่าของใหม่
เกิดแล้วเกิดเล่าไม่รู้ก็หมีนก็แสนกล้านๆ ภพก็จำไม่ได้
เมื่อจำไม่ได้แล้วคนเราก็นอนใจ มีหน้าซ้ำว่าตายแล้วสูญไปอีก

(๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๐)

นตถิ สันติ ปรั้ง สุขัง

